

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-KS.431.1.29.2015.MK

Wrocław, dnia 17 września 2015 r.

Pan
Władysław Bigus
Wójt Gminy Rudna

Wystąpienie pokontrolne

W dniach od 14 do 15 lipca 2015 r. zespół kontrolny w składzie: Marek Sielicki – inspektor wojewódzki (przewodniczący zespołu) oraz Magdalena Kremienowska - starszy inspektor wojewódzki (członek zespołu) z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu przeprowadził na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej

w województwie (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 525) w związku z art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 584) i art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) oraz imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7 lipca 2015 r. numer: NK-KS.0030.76.2015.MS, NK-KS.0030.75.2015.MS kontrolę problemową w trybie zwykłym w Urzędzie Gminy Rudna z siedzibą przy pl. Zwycięstwa 15, 59-305 Rudna. Czynności kontrolne w siedzibie Urzędu Gminy Rudna przeprowadzono w dniach od 14 do 15 lipca 2015 r. Tematem kontroli była realizacja przez jednostkę samorządu terytorialnego szczebla gminnego zadań z zakresu administracji rządowej dotyczących wydawania, cofania i wygaszania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz., 1356 ze zm.) zwanej dalej u.w.t.p.a.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o zatwierdzony w dniu 23 czerwca 2015 r. przez Wojewodę Dolnośląskiego Plan kontroli na II półrocze 2015 r.

Przedmiotem kontroli było wydawanie, odmowa wydania, wygaszanie, cofanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży; wydawanie zezwoleń jednorazowych na sprzedaż napojów alkoholowych; wydawanie zezwoleń na wyprzedaż posiadanych zinventaryzowanych

zapasów napojów alkoholowych, określonych w ustawie u.w.t.p.a., w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 14 lipca 2015 r. (data rozpoczęcia kontroli).

W okresie objętym kontrolą funkcję kierownika urzędu sprawował Pan Władysław Bigus – Wójt Gminy Rudna.

W zakresie objętym kontrolą wykonywanie zadań przez Wójta Gminy Rudna oceniam **pozytywnie z nieprawidłowościami.**

Stan faktyczny i ocenę poszczególnych obszarów sporządzono w oparciu o udostępnione w toku wykonywania czynności kontrolnych dokumenty oraz złożone przez Wójta Gminy Rudna pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. wyjaśnienia.

Badaniem kontrolnym objęto wszystkie wydane w okresie objętym kontrolą decyzje. W podziale na grupy, ilość skontrolowanych decyzji przedstawia się następująco:

- 8 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży,
- 32 zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 14 jednorazowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych,
- 10 decyzji podjętych w przedmiocie wygaszenia udzielonego zezwolenia.

Ustalono, iż w okresie objętym kontrolą organ nie wydał zezwolenia na wyprzedaż zinwentaryzowanych zapasów napojów alkoholowych oraz w żadnym przypadku nie cofnął zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Nie wydano również żadnego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych dla przedsiębiorców, których działalność polega na organizacji przyjęć.

W okresie objętym kontrolą na terenie Gminy Rudna obowiązywała uchwała Rady Gminy Rudna z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) oraz zasad usytuowania na terenie Gminy Rudna miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (Dz. Urz. Woj. Dolno. z 2007 r. Nr 281, poz. 3447).

Kontrola wykazała, że wszystkie skontrolowane decyzje administracyjne zostały wydane zgodnie z właściwością miejscową i rzeczową organu zezwalającego, właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży (art. 18 ust. 1 ustawy w.t.p.a.) oraz zostały podpisane przez Wójta Gminy Rudna - Pana Władysława Bigusa lub przez działającego z upoważnienia Wójta Zastępcę Wójta/Sekretarza Gminy – Pana Andrzeja Bobrek. Jednocześnie wszystkie objęte kontrolą decyzje zawierały elementy określone w art. 107 §1 k.p.a.: oznaczenie organu, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktycznie i prawne (w przypadku zezwoleń jednorazowych na podstawie art. 107 § 4 k.p.a. odstąpiono od uzasadnienia), pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji.

W toku kontroli stwierdzono, iż termin ważności zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży oraz w miejscu sprzedaży był określany przez Wójta Gminy Rudna zgodnie z dyspozycją art. 18 ust. 9 ustawy w.t.p.a., tj. dla zezwoleń przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży na

czas oznaczony nie krótszy niż 2 lata, natomiast w przypadku zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży na czas oznaczony nie krótszy niż 4 lata.

W wyniku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorcy przed wydaniem zezwolenia uiszczali opłaty za korzystanie z zezwoleń, o których mowa w art. 11¹ oraz 18¹ ust. 3 ustawy w.t.p.a. Ponadto, organ zezwalający weryfikował czy opłaty wnoszone są na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja, 30 września danego roku kalendarzowego oraz czy przedsiębiorcy w ustawowym terminie złożyli pisemne oświadczenie o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim.

Wszystkie zezwolenia z wyjątkiem jednego (nr SN.7340.A.409.2014) wydano po uzyskaniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rudnej o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą Rady Gminy Rudna z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) oraz zasad usytuowania na terenie Gminy Rudna miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W okresie objętym kontrolą Wójt Gminy Rudna stwierdził wygaśnięcie 10 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Ustalono, iż spośród decyzji stwierdzających wygaśnięcie zezwolenia objętych kontrolą 3 decyzje zostały wydane z powodu zaistnienia przesłanki określonej w art. 18 ust. 12 pkt 1 ustawy w.t.p.a., tj. likwidacji punktu sprzedaży (decyzje nr: SN.7340.2.2.2014, SN.7340.A.1.2015, SN.7340.A.2.2015) a pozostałe 7 decyzji (decyzje nr: SN.7340.132.1.2014, SN.7340.132.2.2014, SN.7340.132.3.2014, SN.7340.133.2014, SN.7340.3.2015, SN.7340.4.2015, SN.7340.5.2015) z powodu niedokonania opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (przesłanka określona w art. 18 ust. 12 pkt 5 ww. ustawy).

Kontrola wykazała następujące nieprawidłowości i uchybienia:

W wyniku kontroli stwierdzono, iż zdecydowana większość spraw objętych kontrolą została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 35 k.p.a. oraz art. 11 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Niemniej jednak w postępowaniach zakończonych wydaniem zezwoleń nr SN.7340.A.417.2015, SN.7340.B.351.2015, SN.7340.C.209.2015, SN.7340.C.205.2014, SN.7340.B.348.2014, SN.7340.A.414.2014, SN.7340.A.421.2015, SN.7340.A.420.2015 od dnia wpływu wniosku, do dnia wydania decyzji udzielającej zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych minął czas dłuższy niż miesiąc. Zgodnie z art. 35 § 1 i § 3 k.p.a. *organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca.*

W związku z powyższym pismem z dnia 30 lipca 2015 r. wystąpiono do kontrolowanego organu o wyjaśnienie przyczyny załatwienia ww. spraw w okresie ponad jednego miesiąca. Pani Elżbieta Ciołek – pracownik zajmujący się realizacją kontrolowanego zadania udzielił pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. następujących wyjaśnień:

- w przypadku jednorazowych zezwoleń nr: SN.7340.A.421.2015, SN.7340.A.420.2015 jako przyczynę przekroczenia terminu wskazano fakt uzgodnienia z wnioskodawcą, że decyzja zostanie wydana w dniu imprezy po dokonaniu opłaty za jej wydanie.

Podkreślenia wymaga, iż w myśl przepisu art. 36 k.p.a. *o każdym przypadku niezalatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin zalatwienia sprawy*. Ponadto zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2011 r. sygn. akt II GSK 1260/10 z zasady pisemności statuowanej w art. 14 k.p.a. dla organu wynika obowiązek zalatwienia sprawy w formie pisemnej, przy czym nie odnosi się to tylko do czynności kończącej postępowanie, tj. do wydania decyzji, ale również do wszystkich istotnych czynności w toku zalatwienia sprawy, jak m.in. do komunikowania się organu ze stronami i stron z organem oraz przyjmowania oświadczeń i wyjaśnień stron. W związku z powyższym kontrolowany organ popełnił uchybienie polegające na braku utrwalenia w formie pisemnej faktu uzgodnienia z wnioskodawcą, że decyzja zostanie wydana po terminie miesiąca od daty wpływu wniosku.

[Dowód: akta kontroli str. 44-51]

- w przypadku zezwoleń nr SN.7340.A.414.2014, SN.7340.B.348.2.2014, SN.7340.C.205.2015 wyjaśniono, iż przyczyną nieterminowego zalatwienia sprawy był brak dostarczenia przez wnioskodawcę decyzji właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 18 ust. 6 pkt 4 u.w.t.p.a.

Odnosząc się do powyższego należy zaznaczyć, iż w sytuacji gdy wnioski lub pisma zawierają braki formalne, organ administracji jest zobligowany do wezwania do ich uzupełnienia w trybie art. 64 §2 k.p.a. Następstwem powyższego działania jest rozpoczęcie biegu terminu rozpatrzenia wniosku od dnia wpływu uzupełnionego wniosku (art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej). W wyniku analizy dokumentacji przedmiotowej sprawy nie stwierdzono faktu wezwania strony w trybie art. 64§2 k.p.a. do dostarczenia decyzji właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu. W związku z powyższym nie można przyjąć iż bieg terminu zalatwienia przedmiotowej sprawy rozpoczął się po dostarczeniu ww. decyzji i organ nie przekroczył miesięcznego terminu zalatwienia sprawy.

Dodatkowo należy stwierdzić, iż w myśl art. 36 §2 k.p.a. obowiązek zawiadomienia strony o nieterminowym zalatwieniu sprawy ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w zalatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu. W związku z tym, iż w dokumentacji sprawy nie było dokumentu potwierdzającego dokonanie ww. obowiązku uznano, iż jest to uchybienie.

[Dowód: akta kontroli str. 52-55]

- w przypadku zezwoleń nr SN.7340.A.417.2015, SN.7340.B.351.2015, SN.7340.C.209.2015 wyjaśniono, iż zostały wydane po terminie, ponieważ przedsiębiorca zobowiązał się dostarczyć oświadczenie o wartości sprzedaży napojów alkoholowych do końca 2014 r., jednak dostarczył je w dniu 15 stycznia 2015 r. Kontrolowany organ mógł ustalić opłatę za wydanie zezwolenia dopiero po dostarczeniu ww. oświadczenia i dlatego wydał zezwolenie z przekroczeniem miesięcznego terminu.

Mając na uwadze, iż w przedmiotowych sprawach opłata za wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych obliczana była na podstawie zasad określonych w art. 11¹ ust. 5 u.w.t.p.a., organ nie mógł obliczyć opłaty bez ww. oświadczenia i w związku z tym nie mógł wydać zezwolenia bez znajomości wysokości opłaty za wydanie zezwolenia.

Niemniej jednak tak jak w przypadku zezwoleń nr SN.7340A.414.2014, SN.7340.B.348.2.2014, SN.7340.C.2015, SN.7340.A.421.2015, SN.7340.A.420.2015 w dokumentacji sprawy nie było dokumentu potwierdzającego dokonanie obowiązku wyznaczonego przez art. 36 k.p.a., co zostało uznane za uchybienie.

[Dowód: akta kontroli str. 56-62]

W pięciu przypadkach (SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.412.2014, SN.7340.A.411.2014, SN.7340.A.407.2014, SN.7340.A.404.2014) kontrola wykazała, iż na dokumencie wniosku (oryginał/kopii) brakuje pieczęci wpływu każdego z wniosków do Urzędu Gminy Rudna. Przyczynę powyższego stanowił fakt, iż wnioski przedsiębiorców wpłynęły w dniu posiedzenia Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i zostały przekazane celem uzyskania pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży.

[dowód: akta kontroli str. 29,81,83, 87,89,91]

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.a. *organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Z tym, że załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania* (art. 35 § 3 k.p.a.). Początkiem biegu terminów załatwiania spraw jest data wszczęcia postępowania administracyjnego. W postępowaniu wszczętym na żądanie strony jest to data doręczenia organowi żądania strony (art. 61 § 3 k.p.a.).

Podkreślenia wymaga, iż w omawianych przypadkach można stwierdzić, iż organ załatwił sprawę w ustawowym terminie, gdyż załatwienie sprawy nastąpiło w terminie miesiąca od dnia, w który przedsiębiorca sporządził przedmiotowy wniosek.

Niemniej jednak podkreślić należy, iż udokumentowanie daty wpływu pisma do organu umożliwia ocenę terminowości załatwienia sprawy związanej z wniesionym żądaniem.

Wydane przez kontrolowany organ zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu oraz poza miejscem sprzedaży określają dni i godziny, w których może być prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych. Jednocześnie wnioskodawcy w składanych do organu wnioskach o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wskazują godziny otwarcia punktu sprzedaży. Kontrolowany organ w złożonych pisemnych wyjaśnieniach jako powód przedmiotowego działania wskazał fakt, iż wnioski o wydanie zezwoleń określały godziny sprzedaży napojów alkoholowych, co znalazło odzwierciedlenie w wydanych decyzjach i rejestrze prowadzonym przez organ.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 1998 r. sygn. akt II SA 1086/98 zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych nie może reglamentować czasu sprzedaży tych napojów. Ustalenie czasu sprzedaży napojów alkoholowych sprowadza się w wielu przypadkach do ustalenia godzin otwarcia i zamykania placówek handlowych prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych. Określenie czasu sprzedaży napojów alkoholowych w tym trybie stanowiłoby obejście przepisu art. XII § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 Nr 24, poz. 142 ze zm.), stanowiącego samodzielną i jedyną regulację w zakresie określenia czasu otwarcia placówek handlowych. Ww. przepis upoważnia gminę do określania w drodze powszechnie obowiązujących przepisów dni i godzin otwarcia i zamykania placówek handlowych.

W związku z powyższym określanie przez organ w wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu oraz poza miejscem sprzedaży dni i godzin, w których może być prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych jest działaniem nieprawidłowym.

[Dowód: akta kontroli str. 29]

W przypadku zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży nr SN.7340.A.403.2014, SN.7340.C.208.2014 ustalono, iż w dokumentacji sprawy znajduje się pismo wyrażające zgodę wspólnoty mieszkaniowej na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, podpisane przez prezesa zarządu wspólnoty. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych wyrażenie zgody na sprzedaż napojów alkoholowych jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt II GSK 854/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt III SA/Wr 183/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 września 2013 r., sygn. akt III SA/Lu 302/13). Zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) do podjęcia przez zarząd wspólnoty mieszkaniowej czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu potrzebna jest uchwała właścicieli lokali wyrażająca zgodę na dokonanie tej czynności. W związku z powyższym zwrócono się do organu o wyjaśnienie czy w przedmiotowej sprawie zweryfikował czy Wspólnota podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż napojów alkoholowych w lokalu, którego dotyczy ww. zezwolenie. W udzielonych pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. wyjaśnieniach poinformowano, iż Wójt Gminy Rudna zweryfikował uchwałę, o której mowa powyżej, która została przedłożona przez wnioskodawcę w dniu wydania decyzji.

W związku z powyższym uznano, iż organ zweryfikował prawidłowość wyrażenia zgody na sprzedaż napojów alkoholowych w budynku wielorodzinnym.

Należy jednak zaznaczyć, iż zgodnie z art. 77 §1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. W związku z powyższym w dokumentacji sprawy powinien znajdować się dowód potwierdzający wyrażenie zgody wspólnoty mieszkaniowej w formie uchwały.

[Dowód: akta kontroli str. 63-65, 29]

W przypadku zezwoleń nr SN.7340.A.419.2015, SN.7340.B.353.2015, SN.7340.C.211.2015 stwierdzono, iż decyzja państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu do prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych została wydana w dniu 19 czerwca 2015 r., podczas gdy ww. zezwolenia zostały wydane w dniu 5 czerwca 2015 r. W aktach sprawy znajduje się również oświadczenie wnioskodawcy z dnia 5 czerwca 2015 r. o tym, iż zobowiązuje się dostarczyć ww. decyzję państwowego inspektora sanitarnego do dnia 20 czerwca 2015 r. W udzielonych pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. wyjaśnieniach kontrolowany organ poinformował, iż prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu sklepu wielobranżowego jest jedynym źródłem dochodu przedsiębiorcy, któremu udzielono ww. zezwolenia. Wnioskodawca posiadał już zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydane dla innej lokalizacji, jednak zrezygnował z nich ze względu na niekorzystną lokalizację i przeniósł działalność pod inny adres. W związku z powyższym organ zezwalający uznał, iż zobowiązanie się wnioskodawcy do dostarczenia decyzji w terminie określonym w oświadczeniu powinien rozpatrzyć na jego korzyść.

W myśl art. 18 ust. 6 pkt 4 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1356 ze zm.) do wniosku o wydanie zezwolenia należy dołączyć decyzję właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu do prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych. Brak przedmiotowej decyzji jest więc brakiem formalnym wniosku. W związku z powyższym organ powinien wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia braku formalnego wniosku w trybie art. 64 §2 k.p.a. W zaistniałym stanie faktycznym mamy do czynienia z sytuacją, w której

organ wydał zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych na podstawie niekompletnego wniosku, nieczyniącego zadość wszystkim przepisom prawa.

[Dowód: akta kontroli str. 66-72, 29]

W udostępnionym na stronie Biuletynu Informacji Publicznej (BIP) Urzędu Gminy Rudna formularzu wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży/w miejscu sprzedaży zawarto informację, iż do wniosku o wydanie zezwolenia należy dołączyć m. in. zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub odpis z rejestru przedsiębiorców, podczas gdy zapis dotyczący obowiązku załączenia powyższego dokumentu został uchylony z dniem 1 lipca 2011 r. (art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców - Dz. U. nr 106, poz. 622). Jednocześnie w toku kontroli stwierdzono w oparciu o skontrolowane postępowania, iż powyższy druk wniosku był przedkładany przez przedsiębiorców występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. W złożonych w powyższym zakresie wyjaśnieniach organ poinformował, iż wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych został już zweryfikowany i poprawiony. Na stronie BIP Urzędu Gminy Rudna poprawiony wniosek zostanie udostępniony do końca września br.

[Dowód: akta kontroli str. 29]

W oparciu o skontrolowane postępowania ustalono, iż zezwolenia jednorazowe wydawano na wniosek przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych. Zezwolenia udzielano na okres do 2 dni, zgodnie z dyspozycją art. 18¹ ust. 2 u.w.t.p.a.

Jednakże czynności kontrolne wykazały, iż na rzecz przedsiębiorcy w dwóch przypadkach wydano 2 zezwolenia, mimo złożenia przez przedsiębiorcę w każdym z przypadków jednego wniosku.

Powyższe dotyczy wniosku z dnia:

- 21 kwietnia 2015 r. (data wpływu 21 kwietnia 2015 r.), w którym przedsiębiorca okres ważności zezwolenia wskazał w następujący sposób cyt. „ 26-28.06.2015 r.”. Organ wydał dwa zezwolenia, w których jako termin ważności zezwolenia wskazano odpowiednio: dzień: „26 czerwca 2015 r.” (zezwolenie Nr SN.7340.A.421.2015) oraz „27-28 czerwca 2015 r.” (zezwolenie Nr SN.7340.A.420.2015);
- 3 czerwca 2014 r. (data wpływu 4 czerwca 2014 r.), w którym przedsiębiorca okres ważności zezwolenia wskazał w następujący sposób cyt. „ 27-29.06.2014 r.”. Organ wydał dwa zezwolenia, w których jako termin ważności zezwolenia wskazano odpowiednio: dzień: „29 czerwca 2014 r.” (zezwolenie Nr SN.7340.A.406.2014) oraz „27.06.2014 r. do 28.06.2014 r.” (zezwolenie Nr SN.7340.A. 405.2014).

W wyjaśnieniach z dnia 5 sierpnia 2015 r. poinformowano, iż wniosek dotyczył wydania dwóch zezwoleń, w związku z czym nie zażądano od przedsiębiorcy złożenia dwóch wniosków.

Zauważyć należy, iż w myśl art. 104 k.p.a. *organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej*. Sprawa administracyjna to sprawa o charakterze niespornym, która dotyczy ustalenia w drodze stosowania normy materialnej, o powszechnej mocy obowiązującej, sytuacji prawnej podmiotu na jego żądanie lub z urzędu. Na sprawę składają się elementy przedmiotowe (treść żądania uprawnienia lub treść obowiązku, a także podstawa prawna oraz faktyczna) oraz podmiotowe (podmioty mające w danej sprawie interes lub obowiązek prawny). O tym, czy mamy do czynienia z jedną sprawą, decyduje tożsamość tychże elementów [zob. komentarz

do art. 62 kodeksu postępowania administracyjnego, w: Kodeks postępowania administracyjnego,
B. Adamiak, B. Borkowski, 12 wydanie, Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa 2012, str. 300].

Podkreślić należy, iż zgodnie z zasadą ogólną wyrażoną w przepisie art. 9 k.p.a. organ administracji publicznej powinien poinformować stronę o okolicznościach faktycznych i prawych mających wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków, udzielając stronie niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Z udostępnionej dokumentacji nie wynika, aby organ kontrolowany postąpił zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 9 k.p.a. Należy pamiętać, iż wszelka modyfikacja żądania musi nastąpić za zgodą strony.

[dowód: akta kontroli str. 44-51, 73-75, 29]

Kontrola wykazała, iż w przypadku postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem zezwolenia SN.7340.A.409.2014 (zezwolenie jednorazowe) Wójt Gminy Rudna wydał zezwolenie bez opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rudnej, co potwierdzają również wyjaśnienia z dnia 5 sierpnia 2015 r. Jako przyczynę powyższego w wyjaśnieniach z dnia 5 sierpnia 2015 r. wskazano brak możliwości powołania większości członków komisji (urlopy).

W myśl przepisu art. 18 ust. 1, 3a i 3, art. 18¹ ust. 1 u.w.t.p.a zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu/poza miejscem sprzedaży oraz jednorazowe zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych organ zezwalający wydaje po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady gminy, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2.

W świetle powyższego wydanie decyzji zezwalającej na sprzedaż napojów alkoholowych musi być poprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych [vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt III SA/Kr 368/11].

Podkreślenia wymaga, iż do omawianego poniżej współdziałania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rudnej przy wydawaniu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zastosowanie ma art. 106 k.p.a., zgodnie z którym, jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. [vide Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 maja 1998 r., OPK 3/98].

Analizując skutek stwierdzonej nieprawidłowości należy zwrócić uwagę, iż w myśl przepisu art. 145 § 1 pkt 6 k.p.a. w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, *jeżeli decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu*. W związku z czym wydanie decyzji zezwalającej na sprzedaż napojów alkoholowych bez uzyskania opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych może zostać wzruszone w jednym z nadzwyczajnych trybów weryfikacji decyzji w oparciu o art. 145 k.p.a.

Podkreślenia wymaga, iż jednorazowe zezwolenie, o którym mowa powyżej utraciło ważność z dniem 20 lipca 2014 r., w związku z czym w omawianym przypadku brak jest podstaw do zastosowania nadzwyczajnego trybu weryfikacji decyzji ostatecznych. Ważnym elementem przy ponownym rozpoznawaniu sprawy po wszczęciu postępowania wznowieniowego jest istnienie zarówno podmiotu, jak i przedmiotu sprawy, której dotyczy

rozstrzygnięcie. Byt postępowania nadzwyczajnego jest uzależniony od bytu postępowania zwykłego, zakończonego wydaniem decyzji ostatecznej. W trybie nadzwyczajnym można eliminować wyłącznie akt nadal obowiązujący, w związku z czym brak jest podstaw prawnych do tego, aby prowadzić postępowanie administracyjne, analizować i oceniać akt, który już swą ważność utracił. [vide Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 1731/11].

[dowód: akta kontroli str. 30]

W sześciu przypadkach (SN.7340.A.405.2014, SN.7340.A.406.2014, SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.407.2014, SN.7340.A.408.2014, SN.7340.A.404.2014), przedsiębiorca we wniosku o wydanie jednorazowego zezwolenia jako rodzaj napojów alkoholowych wskazał cyt. „do 4,5 % zawartości alkoholu oraz piwo”. W treści decyzji wskazano dwa odmienne rozstrzygnięcia, z których jedno wskazywało, iż przedsiębiorca uzyskał zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych powyżej 18 % zawartości alkoholu, drugie na to, iż przedsiębiorca uzyskał zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych do 4.5% oraz na piwo.

W wyjaśnieniach z dnia 5 sierpnia 2015 r. wskazano, iż cyt. „w tytule decyzji omyłkowo podałam, iż sprzedaż napojów alkoholowych dotyczy powyżej 18 % zawartości alkoholu, natomiast w treści decyzji prawidłowo wskazałam rodzaj napojów alkoholowych o jaki wnosi przedsiębiorca”.

Przedmiotowe wyjaśnienia uwzględniono przy formułowaniu oceny za kontrolowane zagadnienie.

[dowód: akta kontroli str. 73-85, 30]

Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, iż w myśl art. 107 § 1 k.p.a. decyzja powinna zawierać m.in. rozstrzygnięcie. Według koncepcji decyzji jako aktu stosowania prawa, rozstrzygnięcie to wiążące ustalenie konsekwencji stosowanego przepisu prawa materialnego; w tym sensie decyzja rozstrzyga sprawę administracyjną co do jej istoty (art. 104 k.p.a.). Przy czym rozstrzygnięcie decyzji musi być sformułowane w taki sposób, ażeby możliwe było następnie wykonanie decyzji i by nie było wątpliwości, nawet po latach, czego ono dotyczyło. [vide Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 7 sierpnia 2014 r., sygn. akt III SA/Gd 500/14].

Kontrola wykazała, iż kontrolowany organ w ramach prowadzonych postępowań w sprawie wygaśnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nie zawiadomił stron postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, co potwierdzają również złożone pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 61 § 1 k.p.a. postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu, przy czym o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie (art. 61 § 4 k.p.a.).

Zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej zobowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Czynności kontrolne wykazały, iż spośród zezwoleń wygaszonych w związku z likwidacją punktu sprzedaży jedynie w dwóch przypadkach (SN.7340.A.1.2015, SN.7340.A.2.2015) na trzy (SN.7340.A.1.2015, SN.7340.A.2.2015, SN.7340.2.2.2014) przedsiębiorca wniósł o wygaszenie wcześniej wydanych zezwoleń. W jednym przypadku (SN.7340.2.2.2014) organ kontrolowany wiedząc o likwidacji punktu sprzedaży uzyskał z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (przedsiębiorca został wykreślony z Ewidencji).

W wyjaśnieniach z dnia 5 sierpnia 2015 r., jako przyczynę powyższego wskazano fakt, iż przedsiębiorcy mieli pełną świadomość, iż brak opłaty za korzystanie z zezwoleń i zlikwidowanie punktu sprzedaży napojów alkoholowych stanowi przesłankę wygaszenia wcześniej wydanych zezwoleń.

Przy czym zauważyć należy, iż w przypadku gdy organ wszczyna postępowanie w sprawie wygaszenia zezwolenia z urzędu w oparciu o art. 18 ust. 12 u.w.t.p.a., zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania administracyjnego jest obligatoryjne. Jedynie w przypadku wszczynania postępowania na wniosek za dopuszczalne należy uznać działanie polegające na zaniechaniu zawiadomienia strony o wszczęciu postępowania w sprawie wygaszenia zezwolenia. W związku z czym jedynie w dwóch przypadkach (SN.7340.A.1.2015, SN.7340.A.2.2015) można uznać, iż organ nie był zobowiązany do zawiadomienia

strony o wszczęciu postępowania w sprawie wygaszenia zezwolenia, mając na względzie treść żądania przedsiębiorcy. W pozostałych przypadkach należy stwierdzić, iż niezawiadomienie stron

o wszczęciu z urzędu ww. postępowań w sprawie wygaszenia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych było działaniem nieprawidłowym.

[Dowód: akta kontroli str. 30]

Ustalono, iż większość skontrolowanych decyzji udzielających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (oprócz zezwoleń nr: SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.412.2014, SN.7340.A.411.2014, SN.7340.A.407.2014, SN.7340.A.404.2015, SN.7340.A.408.2014, 7340.C.202.2014) oraz wszystkie decyzje wygaszające wcześniej wydane zezwolenia zostały prawidłowo doręczone stronom postępowania.

W pięciu przypadkach (SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.412.2014, SN.7340.A.411.2014, SN.7340.A.407.2014, SN.7340.A.404.2015) zezwolenia jednorazowe zostały wysłane stronom postępowania jedynie w formie skanu (w postaci pliku w formacie pdf) drogą elektroniczną (za pośrednictwem poczty email), na prośbę wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. decyzja powinna zawierać m.in. *podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu*. Jednocześnie zgodnie z art. 14 § 1 k.p.a. *sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego*

2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 262 ze zm.) *dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi,* chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 110 k.p.a. *organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej*. W myśl art. 109 § 1 k.p.a. *decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy czym w przypadkach wymienionych w art. 14 § 2 decyzja może być stronom ogłoszona ustnie* (art. 109 § 2 k.p.a.).

Sposób i formy doręczania przez organy administracji publicznej pism (w tym decyzji) uregulowane zostały w rozdziale 8 działu I kodeksu postępowania administracyjnego.

Organ administracji publicznej może doręczać pisma *za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy* (art. 39 k.p.a.). Przy czym w myśl przepisu art. 39¹ k.p.a. *doręczenie pism może nastąpić również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).*

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną *środki komunikacji elektronicznej to rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności pocztę elektroniczną.* Niemniej jednak skuteczność doręczenia

pisma w formie dokumentu elektronicznego zależy również od potwierdzenia odbioru tego pisma przez stronę, w sposób o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3, ponadto możliwość doręczania pism w formie dokumentu elektronicznego na adres elektroniczny adresata jest zależna od przesłania na adres elektroniczny adresata zawiadomienia zawierającego: 1) wskazanie, że adresat może odebrać pismo w formie dokumentu elektronicznego; 2) wskazanie adresu elektronicznego,

z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma; 3) pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej, oraz informację o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia

odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. W przedłożonej dokumentacji brakowało potwierdzenia odbioru pisma w sposób o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 k.p.a.

W świetle powyższego należy wskazać, iż wysłane za pomocą poczty elektronicznej decyzje (w formie pdf) nie mogą zostać uznane za skutecznie doręczone, bowiem nie zostały *opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu*, ponadto adresat nie potwierdził odbioru pisma w sposób, o którym mowa w art. 46 § 3 w związku z § 4 k.p.a.). Fakt braku potwierdzenia odebrania decyzji przez stronę, Pani Elżbieta Ciołek potwierdziła w wyjaśnieniach złożonych pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r.

Z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, iż od chwili wydania decyzji administracyjnej do chwili jej doręczenia akt ten nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Byt prawny decyzji rozpoczyna się od ujawnienia woli organu na zewnątrz przez skuteczne ogłoszenie lub doręczenie decyzji (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 grudnia 2005 r. sygn. akt II SA/Wa 1616/05 oraz wyrok WSA w Olsztynie z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. akt II SA/OI 961/09).

W świetle powyższego nie można uznać, iż doręczenie decyzji w pięciu przypadkach (SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.412.2014, SN.7340.A.411.2014, SN.7340.A.407.2014, SN.7340.A.404.2015) było skuteczne.

[dowód: akta kontroli str. 29]

W jednym przypadku (SN.7340.A. 408.2014) na pozostawionym w aktach sprawach dokumencie decyzji widniała jedynie parafka z dopiskiem: *otrzymałem*, która w żaden sposób nie identyfikowała osoby, która ją dokonała.

[dowód: akta kontroli str. 84]

Podkreślenia wymaga, iż podpis nie musi być czytelny (wyrok NSA z dnia 6 października 2010 r., I OSK 1493/10, LEX nr 784355, Wspólnota 2010, nr 45, s. 42), niemniej jednak powinien identyfikować osobę, która go dokonała [vide postanowienie Sąd Okręgowy w Katowicach IV Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt IV Cz 177/14]. Własnoręczny podpis powinien nosić indywidualne cechy, utrudniające podrobienie, ale i powtarzalne, pozwalające odróżnić go od innych. Zaznaczenie liter powinno umożliwić utożsamienie z nazwiskiem podpisującego, nie wystarczy więc nieczytelna parafa, samo imię lub inicjały" (K. Kołakowski (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. I, red. K. Piasecki, s. 492-493).[zob. Grzegorz Łaszczycza, komentarz do art. 63 kodeksu postępowania administracyjnego, źródło Lex online].

Nie można jednoznacznie stwierdzić, iż w powyższych przypadkach decyzje zostały skutecznie doręczone stronom.

Jako przyczynę powyższego w wyjaśnieniach z dnia 5 sierpnia 2015 r. wskazano przeoczenie.

[dowód: akta kontroli str. 29]

W trakcie kontroli stwierdzono, iż zezwolenie nr 7340.C.202.2014 zostało odebrane osobiście przez wnioskodawcę, jednak na decyzji brak jest daty jej odbioru. Zgodnie z art. 46 § 1 k.p.a. odbierający pismo potwierdza doręczenie mu pisma swoim podpisem ze wskazaniem daty doręczenia. W związku z powyższym zwrócono się do organu o podanie daty odbioru ww. decyzji oraz wskazanie przyczyny jej braku na decyzji. W odpowiedzi wskazano datę odbioru decyzji oraz poinformowano, iż brak daty na odbioru decyzji był wynikiem przeoczenia.

[dowód: akta kontroli str.29]

Mając na względzie art. 46 § 1 i 2 k.p.a. należy stwierdzić, iż to na doręczającym ciąży obowiązek dopilnowania, aby strona prawidłowo potwierdziła odbiór pisma. Ponadto na doręczającym ciąży również wykonanie obowiązków nakazanych przepisem art. 46 § 2 k.p.a. w przypadku, kiedy odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić. W takim przypadku *doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.*

Kontrola wykazała, iż w trzech przypadkach (SN.7340.A.409.2014, SN.7340.A.411.2014, SN.7340.A.412.2014) w aktach sprawy znajdowała się kopia wniosku, w którym przedsiębiorca zwrócił się o wydanie jednorazowego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. W wyjaśnieniach wskazano, iż „wnioskodawcy przesyłają wnioski drogą elektroniczną bądź faksem zobowiązując się do dostarczenia oryginałów i ich nie dostarczają”

[dowód: akta kontroli str. 81,89,91]

Zgodnie z art. 63 § 1 k.p.a. podania (*żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia*) mogą być wnoszone *pisemnie, telegraficznie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.* W związku z czym należy wskazać, iż nie ma przeszkód, aby podanie zostało wniesione za pomocą faksu/środków komunikacji elektronicznej. Niemniej jednak w myśl przepisu art. 63 ust. 3 k.p.a. podanie powinno być podpisane przez wnoszącego. Podpis nie musi być czytelny, ale własnoręczny. Jednakże nie jest dopuszczalne posłużenie się "*technicznym*" odwzorowaniem podpisu, np. faksymile, kserograficzną odbitką własnoręcznego podpisu (por. wyr. WSA w Łodzi z dnia 23 października 2008 r., III SA/Łd 164/08, niepubl.), a tym bardziej zastąpienie go "wydrukiem" czy pieczętką zawierającą wskazanie osoby wnoszącej

(także wówczas, gdy "wydrukowany podpis" zawiera w ocenie wnoszącego elementy "oryginalne", np. zastosowano rzadko wykorzystywaną czcionkę). [zob. Grzegorz Łaszczyca, komentarz do art. 63 kodeksu postępowania administracyjnego, źródło Lex online]. Z tym, że brak własnoręcznego podpisu strony na podaniu stanowi uchybienie formalne, podlegające uzupełnieniu na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. [vide Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt II SA/Rz 1109/14]. W dokumentach brak wezwania o uzupełnienie braku formalnego (tj. podpisu) oraz przedmiotowego uzupełnienia.

Skutkiem ww. zaniechania było wydanie zezwolenia w oparciu o wniosek zawierający braki formalne.

[dowód: akta kontroli str. 29]

Jednocześnie, w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień oraz uniknięcia ich powstania w przyszłości, w ramach kontrolowanych zadań, należy:

1. Sprawy załatwiać terminowo, zgodnie z dyspozycją art. 35 k.p.a. oraz art. 11 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a o każdym przypadku niezłatwienia sprawy w ww. terminie zawiadamiać strony zgodnie z dyspozycją art. 36 k.p.a., również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu.
2. Prawidłowo dokumentować datę wpływu pisma do organu, celem umożliwienia dokonania oceny terminowości załatwienia sprawy związanej z wniesionym żądaniem.
3. W wydawanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych nie reglamentować czasu sprzedaży tych napojów.
4. W sposób wyczerpujący zbierać i rozpatrywać cały materiał dowodowy zgodnie z dyspozycją przepisu art. 77 k.p.a.
5. Rzetelnie weryfikować kompletność informacji zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia (również w zakresie odnoszącym się do podpisu) oraz kompletność dokumentów załączonych do wniosków wymaganych przepisami prawa, a w razie braku któregokolwiek z elementów formalnych podania wzywać o jego uzupełnienie w trybie art. 64 § 2 k.p.a.
6. Przestrzegać ogólnej zasady wyrażonej w art. 9 k.p.a., zgodnie z którą *organy administracji publicznej obowiązane są do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego*. Mieć przy tym na uwadze, iż w przypadku jakichkolwiek wątpliwości, co do żądania zawartego we wniosku, należy wystąpić do wnioskodawcy o sprecyzowanie tego żądania.
7. W każdym przypadku zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydać po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady gminy, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2 ustawy w.t.p.a.
8. Zwrócić szczególną uwagę, aby stosowany *tytuł decyzji* był zgodny z rozstrzygnięciem.
9. W przypadku wszczynania postępowania z urzędu każdorazowo zawiadamiać strony postępowania o jego wszczęciu, zgodnie z przepisem art. 61 § 4 k.p.a.
10. Każdą z wydanych decyzji doręczać stronie postępowania administracyjnego zgodnie z obowiązkiem wynikającym z przepisu art. 109 § 1 oraz 110 k.p.a. bądź osobie posiadającej należyte umocowanie. Przy czym decyzje należy doręczać w sposób

umożliwiający ustalenie faktu doręczenia, daty doręczenia oraz osoby odbierającej zezwolenie, zgodnie z art. 46 k.p.a., mając przy tym na względzie również fakt, iż podpis musi identyfikować osobę, która go dokonała.

11. Przestrzegać zasady wynikającej z przepisu art. 46 § 2 k.p.a., zgodnie z którą *doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu*, w przypadku kiedy odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić.

O sposobie wykorzystania materiałów pokontrolnych i podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosków zawartych w niniejszym wystąpieniu, a także o przyczynach ich niepodjęcia, proszę mnie poinformować w terminie do dnia **23 października 2015 r.**

wz. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

/.../

Joanna Bronowicka

WICEWOJEWODA DOLNOŚLĄSKI